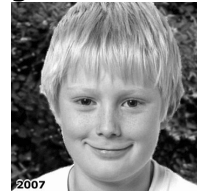

Kære gæster .. må jeg præsentere min dejlige søn!

Kære Daniel ..

Vi nyder alle dit skønne generte smil, og din afslappede facon, men man skal ikke lade sig narre af dit blide ydre.

Inde i den følsomme dreng, der bor en fighter ... du er et konkurrence-menneske. Lige siden du var helt lille har du kæmpet for at hænge på. Din storebror Nicolai var blevet lært op i computerspil .. især bilspil og skydespil. Og du meldte hurtigt din interesse, allerede som 1-årig, så ville du også være med.

Din storebror Nicolai er jo 6 år ældre end dig, og selvom vi hjalp dig, var aldersforskellen nok alligevel for stor, til at du kunne være med på vores niveau.

Men det fik dig ikke til at give op ... du ville hellere få et hysterisk anfald over at tabe, end du ville give op på forhånd ;o)

Du kæmpede med at lære de samme spil som Nicolai og jeg, og du øvede dig i timevis. Man kan se hvor koncentrationen, den lyser ud af dig! Ind i mellem blev det lidt for uhyggeligt for dig, men så hoppede du ned fra stolen, og sagde til mig at jeg lige skulle skyde nogle uhyrer for dig, og så var du klar igen.

Men det er efterhånden mange år siden .. og jeg spiller ikke computerspil med dig mere.

Du er nærmest blevet professionel, og du ses da også sjældent uden din uniform ... dit headset.

I dag kan jeg kun bruges som IT-tekniker, hvis PC'en driller, eller som sponsor når du har brug for en kraftigere PC ;o)

Men vi 2 konkurrerer nu fortsat om så meget andet.

Gerne inden for sport.

Da du var lille konkurrerede du mest med din mor. Hun var nemlig dygtig til at få dig til at vinde ;o) Det gik langsomt op for dig, hvordan det hang sammen, og så begyndte du at udfordre mig. Undervejs i forløbet sagde du nogle gange til mig, at jeg ikke måtte lade dig vinde .. jeg skulle spille så godt jeg kunne.

Det behøver du vist ikke at sige mere ... kampene er blevet meget lige.

Og som jeg sagde til dig for nylig, så har jeg ikke tænkt mig at give op. Jeg har tænkt mig at kæmpe og vinde i så meget som muligt, og så længe jeg kan.

Vi har ikke spillet så meget **badminton, squash, tennis, hockey** .. og der har du heller ikke en chance endnu ;o) Men jeg ved du er overbevist om egne evner, så det skal nok komme ;o)

Løb, det er ikke lige min kop te. Jeg har set dine evner i at løbe langt, og på langdistancer kan jeg ikke følge med. Men på kortdistancer tror jeg at jeg klarer mig lidt endnu.

Cykling - der er vi vist ret lige, men jeg kan altid tage dig i spurten når det gælder. Jeg er jo gammel banemester som 12-årig ;o)

Fodbold – det er egentlig din favorit-sport, og der er vi efterhånden ret lige. Men jeg tror nu stadig, at jeg kan klare dig i en 1 mod 1 kamp. Du skal i hvert fald slå mig et par gange før jeg tror det modsatte!

Bordtennis – det har vi faktisk først prøvet inden for det sidste halve års tid. Og der lagde du ud med at vinde. Men jeg har sidenhen fået revanche, og jeg tror vi er meget jævnbyrdige.

Og så er der lige **Windsurfing**, der har vi ikke konkurreret endnu. Vi arbejder mest med teknikken og på at holde dig ovenvande ... men du har oplevet din første succes på brættet ... Måske skal vi snart træne lidt igen ;o)

Som noget helt nyt har du nu også kastet dig over Professor-terningen.

Du er lige ved at have styr på den, men du skal nok lige have et par timers undervisning mere.

Og derefter er det vel bare et spørgsmål om tid, før du begynder at slå mine gamle rekorder?

Daniel, hvis du skulle være i tvivl, så siger jeg det lige en ekstra gang: jeg **nyder** vores konkurrencer og lege .. og jeg håber vi kan fortsætte dem i mange år endnu

Du er på mange måder helt almindelig ... heldigvis ... og tak for det.
Men du er også fyldt med modsætninger .. bl.a. når det gælder lektier.

Den ene dag skriver du dansk stil, og man drister sig til at spørge om du ikke skal skrive lidt pænere så læreren kan læse det, og så får man svaret: det er ligemeget .. det er fint nok.

Det næste dag laver du matematik, og skriver stykkerne op med milimeters nøjagtighed, og sørger for lige margin og ens mellemrum mellem opgaverne. Og vi udveksler meninger om hvordan løsningen kan skrives så tydeligt og forståeligt som muligt. Nu er det pludselig livsvigtigt at alt bliver perfekt.

Jeg spurgte i øvrigt til hvad læreren havde sagt om en perfekt matematik-opgave for nylig. Der var specielt **en** opgave, som vi syns du havde løst rigtig godt, og der ville jeg godt lige høre hvad læreren havde sagt.

Kommentareren til opgaven havde været: "For smart"

Daniel var vist noget skuffet over kommentaren.

Det var jeg sådan set også, men jeg var samtidig også STOLT!

Man får jo ikke altid ros, selvom man er dygtig.

Så nogle gange må man lære at tolke denne type kommentarer i en positiv retning.

Når du brænder for noget, så er "standard-løsninger" bare ikke godt nok til dig. Og for nu at svare igen på lærerens kommentar: Jeg syns at du er smart

Så kæmp endelig videre ... Jeg skal hjertens gerne støtte dig, og give dig al den ros som du fortjener, især hvis andre ikke tør give dig den!

Jeg har ikke alene håb, men faktisk også store forventninger om at du nok skal komme langt! Ja, der begynder at blive stillet krav til dig ;o)

Men inden du slipper fri af barndommen, så vil jeg lige vise dig nogle af mine søde minder om dig, som lille barn.

Og med nøgleordet SØDE har jeg fundet et par eksempler

Ikke overraskende .. men Daniel er til SØDE sager

Daniel, du syns måske det er lidt pinligt at se sådan nogle billeder i denne forsamling, men det var også bare for at vise, at når ham den dovne teenager sidder og gemmer sig i sin mørke hule foran PC eller TV, så kan jeg sidde og smile over tusindvis af gamle billeder af en sød lille dreng.

Apropos det med at du gemmer dig i din mørke hule ...

Du er jo egentlig meget selskabelig. Og derfor snakker vi weekenden tit om at kan se en film sammen. Ved aftensmaden prøver vi så at lave en fast aftale, men så kommer hule-mennesket op i dig igen. Du skal lige ind og tjekke om der er nogle af dine online-venner, der er klar til et spil

Kate og jeg planter os derfor .. uden dig .. foran fjernsynet.

Senere på aftenen sker der typisk det at Kate går i seng, og jeg falder i søvn på sofaen.

Og så kl 1-2 stykker om natten så kommer du trampende ind i stuen og vækker mig .. med en pose chips i hånden .. og spørger:

Er det for sent at se film nu?

Nå, tilbage til konfirmationen

Selvom man nu siger, at du som konfirmand træder ind i de voksnes rækker, så er du trods alt kun en teenager.

I dine teenage-år, og dem er der mange af, vil du lære mere og mere om ansvar, du vil lære mere om omsorg og opmærksomhed overfor andre mennesker, og på et tidspunkt vil du opleve at man omtaler dig som "den unge mand" ... og så en gang når du bliver 30-40 år, så er du lige pludselig blevet voksen ;o)

Men .. konfirmand Daniel .. giv dig god tid ... glem alt det der med "voksen" ... bare nyd dine teenage-år! ...

Eller for nu at starte et sted .. nyd denne fest, nyd denne dag, og nyd al den opmærksomhed du får ... og husk vi, dine forældre, vi er med dig ... og vi elsker dig!

Og så er det vist på tide at vi råber HURRA for Daniel:

Daniel længe leve ...

Hurra ... Hurra ... Hurra ... og så det lange: Hurraaaaaaaaaaaaaa